

Список використаних джерел

1. Земельний кодекс Української РСР : Постанова Верховної Ради від 18.12.1990 №561-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/561-12#Text> (дата звернення 10.04.2021).
2. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 № 2768-ІІІ. Дата оновлення: 17.03.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14> (дата звернення 10.04.2021).
3. Кодекс Республики Беларусь о Земле от 23.07. 2008 № 425-З. URL: https://kodeksy-by.com/kodeks_rb_o_zemle.htm (дата звернення 10.04.2021).
4. Сельское хозяйство Республики Беларусь — 2019 : Статистический сборник / Национальный статистический комитет Республики Беларусь. — Минск, 2019. - 212 с.
5. Названо обсяг інвестицій в АПК у 2018 році. URL: <https://agropolit.com/news/10782-nazvano-obsyag-investitsiy-v-apk-u-2018-rotsi--kovalova>

УДК 332.3

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

*Копейкін О.Є., студент Ім курсу юридичного факультету Сумського
національного аграрного університету*

*Гончаров В.В., ст. викладач кафедри геодезії та землеустрою
Сумського національного аграрного університету*

Земельні ресурси України є однією з найважливішою складовою природних ресурсів, основним засобом виробництва в сільському господарстві, а також просторовою базою для розміщення підприємств усіх галузей народного господарства. У сільському господарстві земля виступає як предметом, так і засобом праці.

Розвиток України, суспільства, окремо взятої територіальної громади визначається багатьма чинниками економічного, політичного та соціального спрямування. Проте однозначно можна стверджувати, що необхідною передумовою соціально-економічного відродження сільських територій України є сталий розвиток системи місцевого самоврядування та активне залучення кожного члена сільської громади до вирішення питань загальнодержавного і місцевого значення.

Для сталого розвитку українського землеустрою в сучасних реаліях є впорядкування земельних відносин на політичному рівні, які в свою чергу змогли б забезпечити належний рівень соціального, екологічного та економічного життя населення. В нашій країні головною проблемою реформи, на сам перед, є управління земельними ресурсами. В наш час дана реформа не знайшла остаточного вирішення, що в свою чергу, пов'язане з питанням раціонального використання земель в умовах децентралізації влади. Основною задачею реформи є надання територіальним громадам більше повноважень, самим розпоряджатись землями які знаходяться на території громади, так і поза межами [1].

Основна мета розпорядження земельними відносинами – забезпечення потреб суспільства, що задовольняється на основі використання властивостей землі. Мета показує перспективний стан земельних ресурсів і процесу їх використання. Останнє виникає за безпосередньої дії суспільства або окремих суб'єктів на землю. Науково обґрунтовано і на політичному рівні визнано, що одним із шляхів усунення проблем з формування, становлення та розвитку земельних відносин в Україні є децентралізація державного управління. Серед завдань, намічених Концепцією реформування місцевого самоврядування, є “...створення чіткого механізму врегулювання питання приватизації та володіння муніципальною землею та власністю”.

Відповідь на проблему децентралізації, знаходимо в Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленій Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 333р від 1

квітня 2014 року. В даній концепції зазначається, що однією з головних проблем розвитку місцевого самоврядування є приближення його до розв'язання питань у сфері земельних відносин. Для цього пропонується присвоєння органам місцевого самоврядування рівня повноважень у вирішенні питань забудови (відведення земельних ділянок, надання будівельних дозволів, експлуатація будівель), визначення матеріальною основою місцевого самоврядування майна, зокрема землі, що перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст (комунальній власності), та належної бази оподаткування, надання права громадам самим розпоряджатися землями, які знаходяться на їх території, об'єднуватись майном в ході співробітництва з іншими громадами для виконання спільних програм та ефективнішого надання публічних послуг населенню суміжних територіальних громад [2].

31 січня 2018 р. Кабінет Міністрів України погодив розпорядження щодо передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у комунальну власність об'єднаних територіальних громад, що дозволяє провести земельну децентралізацію не вдаючись до змін в законодавстві [3]. Зараз в нашій країні створено 665 громад, які мають у розпорядженні 759 тисяч гектар земель сільськогосподарського призначення державної власності, які можуть бути передані у комунальну власність.

Дієва децентралізація - це не передавання повноважень від одного органу, керівник якого призначається у Києві, до іншого органу з таким же керівництвом. Основною метою якої є передача значних повноважень та бюджетів від державних органів до органів місцевого самоврядування [4].

Подальші процеси децентралізації потрібні для успішного вирішення завдань, спрямовані на зміцнення і розвиток місцевого самоврядування, а як наслідок - розвиток територій. Децентралізація прибирає штучні перешкоди для бізнесу, як того що стосується земельних відносин так і бізнесу загалом, прибирає зайві дозволи, інстанції та надмірний контроль. Відтепер не чиновники, а самі громади прийматимуть рішення, які сприятимуть розвитку сільськогосподарського виробництва, залученню інвестицій, суттєво збільшать надходження до місцевих бюджетів.

Список використаних джерел

1. Данкевич В.Є. Розвиток земельних відносин в умовах глобалізації : монографія. Житомир: О.О. Євенок, 2017. 392 с.
2. Питання передачі земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності у комунальну власність об'єднаних територіальних громад : Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 333р від 1 квітня 2014 року. Режим доступу: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/60-2018-%D1%80#Text>
3. Деякі заходи щодо прискорення реформи у сфері земельних відносин : Постанова Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2020 р. № 1113. Режим доступу: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1113-2020-%D0%BF#Text>
4. Біленко С.Б. Децентралізація: земельні аспекти. Режим доступу: URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2014/12/12/512464/>

УДК 338.48:63 (477.53)

SWOT-АНАЛІЗ УМОВ РОЗВИТКУ АГРОТУРИЗМУ В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

*Демиденко Л. М., к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та міжнародних економічних відносин,
Полтавська державна аграрна академія*

У сучасному суспільстві туристична сфера є невід'ємною частиною економіки і в багатьох країнах світу виступає в ролі каталізатора соціально-економічного розвитку. Забезпечуючи десятку частину світового валового національного продукту, туризм, попри виникаючі перешкоди (природні катаклізми, техногенні катастрофи, терористичні акти), є однією із високодохідних та стрімко розвиваючих галузей економіки. Туристична галузь є міцною базою робочих місць, джерелом наповнення державного бюджету; розвиває всі сфери, що пов'язані із виробництвом туристичного продукту;